"אז נדברו"

<u>בסיעתא דשמיא</u>

<u>חג השבועות תש"פ</u>

<u>גליון מס' 466</u>

לסדר "באו מדבר סיני"

הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת יו"ט:

19.03

שקיעה!!!

19.43

צאת <u>השבת</u>

<u>אשם תלוי!!!</u>

20.20

ר"ת 20.56

<u>סוף זמן ק"ש</u>

בשבוע הבעל"ט בהעלותך

מג"א: 8.11

גר"א: 9.06

מעוות לא יוכל לתקון

לעת עתה ניתן לקבל גיליונות מודפסים בבני ברק בלבד, בכתובת חזון איש ברחוב חזון איש 34 (מש' דרייפוס)- 0527117271

כמו כן ברחוב קיבוץ גלויות 9.

<u>כדור הרגעה ללחוצים משבועות...</u>

בינינו... יש קצת לחץ בחג השבועות.. בפרט בחג הזה... סוף סוף האר"י הקדוש אומר שעיקר הוראת חייו של האדם תלויה ביום הזה... כל השטייגן שלי בתורה בשנה הקרובה תלוי ביום הקדוש הזה... ואל תשאל איך אני נראה... אני בקושי סוחב את עצמי... בקושי מצליח להתאפס לאחר כל הקורונה הזו... ותכל'ס... מה יהיה איתי? איך אני מגיע לחג השבועות?

<u>אז אני אגלה לך סוד:</u>

אליבא דאמת חג השבועות הוא החג הכי פחות מלחיץ בעולם!!!! <u>**ולמה???**</u> כי אנחנו בחג השבועות נמצאים פה על תקן של כלה!!!! אנחנו מקבלים את התורה!! הקב"ה הוא המקדש... ואנחנו מתקדשים!!! אנחנו בסה"כ מקבלים את הקידושין... האם למדת פעם מסכת קידושין?? אם שמת לב... במסכת קידושין האישה לא צריכה לעשות ככלום!!!! כל מסכת קידושין עסוקה בבעל... הוא צריך להגיד... הוא צריך לתת לה שווה פרוטה... הוא צריך לדאוג שזה יהיה שווה...

והיא- הכלה??? מה היא צריכה לעשות???

כלום!!! היא יושבת על הקתדרא ועושה דבר אחד ויחיד: מקבלת את הקידושין!!! סברה וקיבלה!!!! היא צריכה דבר אחד: לרצות את הקידושין!!!!!

אל תדאג... אח"כ מגיעה מסכת כתובות ושם היא כבר כן מתחייבת בכל מיני חיובי כתובה... אבל זה כבר כתובות... זה לא קידושין... וחג השבועות זה קידושין!!! בחג השבועות הקב"ה עושה את הכל... הוא יורד להר סיני עם כל צבא השמים... הוא פונה אלינו בהצעת נישואין... וכעת!!!! בחג השבועות הדבר היחיד שבאמת נדרש מאיתנו זה דבר אחד ויחיד: סברה וקיבלה!!!! אני רוצה!!!! אני רוצה לקבל את התורה!!!!

זהו... להביע רצון ונכונות... אני רוצה את זה... אל תדאג... ביום שאחרי שבועות ידרש ממך עבודה... ידרש ממך להכניס מעשה ידים... להכניס נכסי מילוג... להציג את עצמך... אבל זה מתחיל רק ביום שאחרי... כעת יש רק דבר אחד: אני רוצה!!!!!!

ברגע שהבנתי את זה פתאום נרגעתי... בשבוע האחרון... בהתחלה פתאום נכנסתי ללחץ... רגע... מה איתי??? מה עם מתן תורה?? איפה אני ואיפה תורה? ואז הרגעתי את עצמי: רבש"ע: אני רוצה לקבל את התורה!!! אני רוצה... מאוד רוצה... נורא רוצה... זהו!!!! זה הבסיס שנדרש ממני... ואת זה אני עושה... כל איזה כמה שעות... שאני פתאום שוב נכנס ללחץ... אני לובש את המסיכה שלא ישימו לב שאני מדבר עם עצמי.. ואני אומר לקב"ה: אבא שבשמים... אני רוצה... מי כמוך יודע כמה שאני רוצה... אבל אם אני אתחיל עכשיו להיכנס לטורבו... אתה יודע מה יקרה.. .פתאום אני נכנס לסחרחורת וכאובי בטן... אז רבש"ע: אתה יודע שאני רוצה!!! אתה יודע שאני נורא!!! עד כדי כך שמרוב שאני רוצה... אני מאבד עשתונות ואני לא יודע מה לעשות עם עצמי... אז אנא רבש"ע... אתה בוחן לבות גולה עמוקות יודע מחשבות... תקבל את המיות הלב שלי... ותפתח את הלב שלי בתורה... בעזה"ש אחרי חג השבועות אני אכנס לטורבו!!!! אבל עכשיו אני בעיקר מתמקד בטורבו של הרצון!!! אני רוצה!!!! ואני שמח בתורה!! כן... בחג השבועות צריך בעיקר לשמוח עם התורה... הרבה יותר מללמוד תורה... שישו בני מעי שישו... כ"ע מודו דבעינן לכם...

<u>מושגים בסיסיים ביהדות: מה בדיוק בדיוק קרה ביום מתן תורה??</u>

מושגים בסיסיים ביהדות!!!! מה בדיוק קרה ביום ו' בסיון??? קבלנו את התורה...?? לא בדיוק!!! הרי ביום הזה קבלנו בסה"כ רק את עשרת הדברות... ואילו את כל התורה קבלנו לאורך כל הארבעים שנה במדבר... אם ככה מה בכל זאת קרה ביום ו' בסיון??

אז בקצרה ממש: יהודי זה לא רק עוובד ה'... אלא יהודי זה משהו ש... **<u>שעובד!!!!</u>**

כמו שיש פלאפון **<u>שלא עובד</u>** ויש פלאפון שכן **<u>עובד...</u>** שניהם נראים אותו דבר... רק זה עובד!!! מחייג!!! אפשר לעשות איתו פעולות בחשבון... אפשר לסגור דרכו עסקים... ואפשר גם להסתכסך דרכו ולסיים בטריקת פלאפון... בקיצור: זה עובד... ולעומת זאת הפלאפון השני לא... לא עובד.. הוא טוב בשביל משחק... או בשביל חולות חלקים... **<u>על אותו משקל:</u>**

יהודי וגוי נראים אותו דבר!!!! אבל יהודי זה משהו שעובד... ליהודי יש כח השפעה בעולמות העליונים... יהודי זה מכונה אלוקית שלוחצת על כל מיני כפתורים וזה משפיע בכל העולמות כולם לטוב ולמוטב... יהודי הוא אמצעי תקשורת עם בורא כל העולמים... יכול לעשות פעולות בחשבון האלוקי ויכול גם לעשות נזקים כבדים... בקיצור: יהודי זו מכונה שעובדת!!! ואילו גוי...?? יש לו את אותו מכשיר... אבל זה אוקי טוקי של ילדים... אי אפשר דרכו לעשות כלום...

אז זהו!! שזה בדיוק מה שקרה במעמד הר סיני... יום לפני מעמד הר סיני היהודי עדיין לא עבד!! לא היה סים!!! זה עדיין לא היה מחובר!!! עד יום מתן תורה יהודי וגוי שניהם פלאפון של משחק... שניהם יכולים ללחוץ על כל כפתורים ביחד וזה לא משפיע כלום... אתה יכול ללחוץ על מה שאתה רוצה וזה לא משנה... לא מתקשר לשום מקום... לא מוחק קבצים... לא מצרף קבצים... לא כלום... בקיצור: לא עובד... ואילו!!!!! מיום מתן תורה ואילך!! זהו!! ביום הזה הקב"ה חיבר אותנו אליו... מכאן ואילך אני היהודי- **<u>אני משהו שעובד!!!!!!!</u>** מכאן ואילך כל מעשה שלי משפיע... כל פעולה שלי זה כבר חיוג הייישר השמיימה... כל צנתוק שלי מגיע לאיפשהו מקום... כל שיחה שלי מתקבלת... (גם אם היא שיחה שלא נענתה אבל היא רשומה...) ואני מחליט לאן אני בוחר להתקשר... ו... ו... וזה מתקשר!!! יש לי נשק בידיים... אני יכול לעשות דברים מאוד טובים וגם נזקים מאוד גדולים... (אני עם ה"מכשיר" שלי יכול לבנות את בית המקדש ולהחריב אותו... אבל גוי?? גוי אין לו שום השפעה בחלונות הגבוהים... רק אחרי שאני עשיתי את הנזקים שעשיתי. אז הוא מגיע עם האוקי טוקי שלו כמו איזה ילד מתלהב ומרגיש שהוא מנהל את העניינים...)

עכ"פ זה מה שקרה במעמד הר סיני... זה לא שקבלנו את המצוות של התורה... אלא קבלנו את עצם החיבור ששמו תורה!!! (זה כמו פלאפון שכבר עובד... רק אין אנשי קשר... או אין בטריה... על אותו משקל: כשעם ישראל קבלו את התורה באותו יום זה התחיל לעבוד... מכן שמסרים נתונים... עדיין לא קיבלו את כל התרי"ג מצוות... אבל זה כבר עובד!!!! הבנת?? לכן יום מתן תורה זה... זה היום... שם זה קרה...)

זו הסיבה שאנחנו מצווים כל יום לזכור את מעמד הר סיני!!!! בחור יקר: כל בוקר שאתה מתעורר... תזכור: אני משהו שעובד!!!! אני בעמדת השפעה!!! יש לי אחריות...

והנה... יום מתן תורה מתקרב... וביום הזה יש לנו הזדמנות <u>לשדרג</u> את המכשיר... כן... המכשיר תמיד עבד... אבל כעת ישנה הזדמנות **<u>לשדרג אותו!!!</u>** אני לא צריך לספר לך... יש כל מיני רמות של מכשירים... יש מכשיר ברמה הכי בסיסית שאפשר רק לקבל שיחות... אבל יש מכשיר שאפשר גם שיחות יוצאות וגם נכנסות... אבל הלאה... יש סי 2 סי 3... יש מכשיר יותר מתקדם עם הרבה יותר פונקציות... אז זהו!!!! שכל שנה מחדש יש ליהודי אפשרות לרענן ולשדרג את המכשיר שלו... כן... אני יהודי!! המכשיר הזה עובד... הוא משפיע... אבל אני רוצה שהוא ישפיע יותר... אני רוצה מדרגה יותר גבוהה ברוחניות... שיהיה לי השפעה עוד יותר גדולה בעולמות העליונים לעשות לו יתברך נחת רוח... וביום מתן תורה אפשר להגיש בקשה לשדרוג!!!!!

והבקשה מתקבלת לפי רמת האחריות... הקב"ה מוכן לתת לך שדרוג ברמת ההשפעה... אבל בשביל זה הוא צריך לראות שאתה אחראי!!! אל תשכח שכח השפעה זה גם נשק!!!! ברגע שבן אדם מקבל כח השפעה... זה לטוב ולמוטב... הוא יכול לקחת את זה למקום טוב... אבל באותה מידה הוא יכול להשתמש עם אותה עמדת השפעה למקום שלילי... והקב"ה שומר על עולמו!!!! והוא לא נותן עמדת השפעה משמעותית לבן אדם חסר אחריות... לכן: אתה רוצה לקבל שדרוג בעמדת השפעה?? תבטיח לקב"ה שעמדת ההשפעה הזו תהיה מנוקצת רק למקומות הטובים ולא ההיפך... כן... תורה זו עמדת השפעה אדירה!!! מי שיש לו עמדת השפעה של תורה והוא לא שומר על קדושה... זה לעשות דברים רעים... ולא סתם אלא ממקום של עמדת השפעה... זה נזק הרבה יותר גדול... לכן הקב"ה לא משחרר עמדת השפעה כזו משמעותית לחסר אחריות... לא נותר לנו אלא לקבל על עצמנו לקראת תחילת הקיץ לשמור על עצמנו!!!! כן... בעיצומו של חג השבועות אני מבטיח לך אבא שבשמים שאני אשמור על העיניים שלי... אשמור על קדושתי... אה... מה הקשר בין קדושה לחג השבועות??? אוהו קשור... אתה רוצה עמדת השפעה?? תבטיח שאתה לא תשתמש עם זה כנשק שלילי... זה לא צחוק... אתה מקבל כח בידיים... הכח הזה הוא בידיים שלך לכל כיוון... מה שבטוח: חייבים לזכור כל יום את מעמד הר סיני!!!! לזכור!!! אני משהו שעובד... אני לא איזה אוקי טוקי שמחזירים אותו בלילה למגירת המשחקים... כל מה שאני עושה זה פועל... זה בונה עולמות וחלילה שלא יחריב עולמות... ואשים דברי בפיך.

להשיג גיליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

לקבלת העלון בדוא"ל:

A8447168@GMAIL.COM

<u>להשתתפות בהוצאות הגליון:</u>

<u>בבנק:</u> חשבון 53957

בנק דיסקונט סניף 106

<u>באשראי:</u> "נדרים פלוס"

<u>בטלפון:</u> 0799-654321

תודה מראש!!!

נקודה למחשבה לבחור ישיבה...

ברשותך בחור יקר: נקודה ספציפית למחשבה לקראת חג השבועות. (מי שלא מבין על מה אני מדבר שיקח את הדברים בחזרה... אני מדבר רק למי שזה נוגע אליו...) בישיבה הכניסו לנו בראש ש... שאני רוצה ללמוד תורה... בשביל מה??? בשביל **לעשות שטייגן...** שבתי בבית ה' כל ימי חיי...

פעם... כשהייתי ילד שאלו אותי: מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדול?? עניתי: ראש ישיבה/רב/גדול הדור... מכיר את התשובות האלו?? אז זהו שברגע שמגיעים לישיבה... בדרך כלל מדכאים את התפיסה הזו... מחנכים אותו - תלמד תורה כי... כי זה החיים שלי... וזהו... לא בשביל להיות רב ולא בשביל להתקדם עם זה... אני רוצה להיות אברך כל החיים... **וזה עקרוני!!! מחדירים לנו את זה בשיטתיות!!** אני לא לומד תורה בשביל להתקדם בחיים... בשביל להשיג איזה יעד מסוים... לא!! אני רוצה לשבת כל החיים וללמוד תורה... כי... כי זה המקום שלי... איך אומר השיר?? "אבל אני קבעתי את מושבי פה בבית המדרש הישן..."

וזה נכון ו... ו... ולא נכון!!

אני קודם אסביר למה זה **כן נכון...** ואח"כ אני אסביר למה זה לא כ"כ נכון.. אז דבר ראשון למה זה נכון? למה כ"כ מחדירים לנו את זה חזק?? כי לשם שינון תורה זה לא לימוד מקצוע... אני לא כמו סטודנט שמגיע לאוניברסיטה בשביל ללמוד מקצוע ולהתפרנס... חס ושלום!!! תורה זה לא זה!! אז זהו!!!!! בשביל לאפוקי מזה... בשביל שלא נחשוב שאנחנו נמצאים פה בבית מדרש על תקן של 'לימודי בית ספר...', בשביל שלא נעלה על דעתנו שאנחנו פה לימודי מקצוע, **בשביל זה** כל הזמן מטפטפים לנו ש... שאנחנו יושבים פה בשביל שטייגן... בשביל "שבתי בבית ה'"!! **לא!!! לא** בשביל מקצוע... **לא בשביל** להתקדם בחיים...

עד כאן מה שנכון!!!

אבל!! כעת נעבור ל-מה שלא נכון!!! ובכן:

בסיידר... הבנתי את הענין... אני פה לא בשביל ללמוד מקצוע... אני לא לומד תורה בשביל תואר ולא בשביל קרדום לחפור בה...

אז בשביל מה כן??

אני יושב מול הגמ' ו... ותכל'ס... לאן?? לאן פני מועדות?? כלום???? אפס?? אין מטרה...?? אין יעד...?? רק שבתי בבית ה'...?? אשרי יושבי ביתך...?? לעשות כזה שטייגן כזה... לחזות בנועם ה' כזה... ולבקר בהיכלו כזה... **אתה קולט שמשהו פה חסר??** אתה קולט שמשהו פה חלול?? אתה מושיב אותי בבית המדרש מול גמ'... ואני שואל אותך... מה?? לאן?? מה אני אמור לעשות פה? תן כיוון... ימינה.. שמאלה... קדימה... אחורה... **ואתה סותם לי את הפה!! כלום!!!!** שבתי בבית ה'... שטייגן... תיירה... אין שום תכנית... שום יעד... רק שטייגן כזה??

אין כזה דבר!!! אדוני היקר: זר ליו!!! אין כזה דבר!!!

זה מנוגד לטבע האנושי!! להושיב בן אדם מול אפס יעד!! מול אפס תכלית!! ולהגיד לו שבתי בבית ה' כל ימי חיי... שב פה ותעשה כזה שטייגן כזה לא מוגדר... זה ניתוק מהמציאות... מה הפלא שהבחור הזה מתקשר אלי מתוסכל עד עמקי נשמתו... אני לא מסוגל להתעורר בבוקר... לא מסוגל!!! והוא לא הולך לישון מאוחר... ממש לא... הוא דווקא ישן טוב בלילה... אבל הוא גם ישן ביום... וגם בצהריים... וגם אחרי צהריים... והוא ישן וישן... וישן חזק... ולא מסוגל לקום... **ומשהו פה לא תקין!!!** אני שואל אותו: אתה בריא בדרך כלל?? מה פשר התשישות הנוראה הזו?? ואני מכיר כמה וכמה כאלו... ואחד מהם זה היה אני... עייפות כרונית... הייתי מתיישב מול הגמ' ותוך חצי שעה הייתי נרדם... ישן כמעט שעה על הגמ' ואז קם... מנסה ללמוד משהו אחר עוד שעה... ואז הולך לישון בצהריים שעתיים וחצי... ושוב קם... ואז לגמרי הראש הפוך... עד הקפה של ארוחת ערב... (ויש להבהיר: שברור שרובא דרובא לא כאלו!!!!! רוב הבחורים לא נרדמים וכן קמים... ברור שאני מדבר על קומץ קטן... אבל הקומץ הקטן הזה לא סובל מבעיה רפואית... אלא ממשהו אחר ועל זה אני רוצה לדבר) ועברו עלי כמה שנים כאלו... וכבר התרגלתי לזה... הייתי בטוח שככה זה החיים.. אנשים עייפים... תשושים... גוררים...

עד שקרתה המהפכה אצלי... אני לא אכנס לפרטים אישיים כי זה לא משנה.. אבל תכל'ס. מה התברר? מאיפה נבעה העייפות הכרונית הזו?

גמ' מפורשת: **"עשרה קבין של שינה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים, ואחד לכל העולם כולו"!!** כתוב שעבדים מאוד 'מזקים בענין של השינה', הם מסוגלים לישון כמות שעות שמספיקה לעשרה אנשים...

ואתה עומד משתומם מול ה'כישור' המדהים הזה.. ואתה שואל את עצמך: מאיפה העבד הזה קיבל כאלו 'כוחות נפש' לישון כ"כ הרבה שעות?? איפה משיגים כדורי שינה אורגניים כאלו שהבן אדם פשוט ישן וישן והוא לא גומר לפהק ולהיות עייף?? **ומה התשובה??**

באמת מאיפה מגיעה העייפות הכרונית של העבד??

האבחון הוא ברור: עבד כנעני עובד עבודת פרך!! עבד עברי לא!! אבל עבד כנעני **כן!!** אם יש לך עבד עברי, אסור לך לתת לו לעבוד עבודה שאין לה קצבה... אסור לך להגיד לו: 'לך תעדור תחת הגפנים' עד... עד שאני אבא לכאן... ולמה?? כי זה נקרא עבודה שאין לה קצבה.. עבודה שאין לה קצבה **זה עבודת פרך..** זה עינוי... זה דיכוי נפשי... ולעבד עברי אסור לעשות את הדיכוי הזה... **אבל לעבד כנעני כן!!!**

וכשמבקשים מעבד כנעני לעבוד עבודה שאין לה קצבה... מה המשמעות? המשמעות היא שהוא לא מחובר בגגגגגרוש למה שהוא עושה... הוא יודע דבר אחד: אני צריך להיות פה... אני צריך לעבוד פה... כמה? **לא יודע...** עד מתי? **לא יודע...** בשביל מה? **לא יודע...** אני תקוע פה...

במילים אחרות: עבד כנעני עובד על תקן של שטייגן... אני פה עובד ועובד ועובד... עד מתי?? שבתי בעבודה כל ימי חיי... העבודה היא חיי... אדם שחי בכזו מונוטוניות... בכזו סטאטיות... שמה שהוא יעשה וכמה שהוא יעשה... אין לזה התחלה ואין לזה סוף... ואין לו לאן לחתור... אין לו מה להפסיד ואין לו גם מה להרוויח... אדם שככה חי... התוצאה הישירה היא פיהוק אחד ארוך וממושך שהוא פשוט ישן בעמידה!!! הנפש שצקוקה נואשת לחוויה של התחלה וסוף... הפסד מול רווח... ברגע שהיא לא מקבלת את המינימום נוזלים ומינרלים שהיא צריכה אז היא פשוט נרדמת מתשישות נפשית... מחוסר אנרגיות...

עבד כזה לא צריך להירדם... כי כל כולו רדום... אין לו מינימום של זיק חיים שיציף אותו... תבין: מי צריך להירדם? מי ש-ער!! מי שהוא ערני!! יש לו מה ויש לו לאן... אבל מי שאין לו שום יעד... שום תכנית... הוא נמצא פה בשביל לדפוק פטישים ולדפוק... זו עבודת פרך... שהיא חומר הרדמה... **זו הסיבה שעבדים ישנים וישנים ולא גומרים לישון...**

הוא ישן לא בגלל שהוא עייף... אלא בגלל שאין מה שיעיר אותו...

הנה!! מצאנו את החתול השחור!!

מצאתי את נקודת העייפות הכרונית שסבלתי ממנה במשך תקופה ממושכת בישיבה... מה קרה??

כשהייתי בחור צעיר... חלמתי לדעת את כל הש"ס... רציתי לסיים את כל המסכת... רציתי ללמוד את כל השולחן ערוך... רציתי להיות ראש ישיבה... כן!!! רציתי להיות ראש ישיבה... רציתי לכתוב ספר חידושים על המסכת... אבל פתאום אמרו לי שלא!!! זה לא ההשקפה!! צריך לרצות ללמוד תורה ממקום של שבתי בבית ה'... אני לא רוצה כלום... לא רוצה להיות ראש ישיבה... רק מה?? אברך כולל!!!! ולמד ולמד ולמד ולמד...

פעם הייתי מסתכל בקנאה צורבת על כל מיני חיבורים מעניינים שחיבר איזה תלמיד חכם אחד בשלל מקצועות בש"ס... רציתי גם אני לכתוב איזה חיבור... איזה פירוש על אחד מהמסכתות... ואז אמרו לי... זה לא נכון!! מרן ר' חיים קנייבסקי לא חשב על כאלו רעיונות בגיל הזה... הוא ישב ולמד ולמד ולמד ולמד... ולא רצה כלום... רק שטייגן...

ואז התברר לי שהשו"ת הזה שחיבר את כל החיבורים האלו זה ראשי תיבות של ר' חיים קנייבסקי... כן... המתמיד הגדול הזה שלמד ולמד ולמד.. היה לו המון אתגרים... בגיל שלי הוא כן הוציא כל מיני חיבורים מעניינים... כן היה לו כל מיני רעיונות ויצירתיים...

נו... אז מאיפה מגיעה הטעות הזו?? למה הכניסו לי את זה בראש??

כי שוב: זו האמת האבסולוטית!!!! סו"ס החשיבות של עסק התורה זה עצם הלימוד גם בלי שום מטרה... **תבין:** כשאנחנו נאבקים מול יאיר לפיד שמזלזל בלומדי תורה וטוען: מאי אהני לן רבנן... מה אנחנו עונים לו???? וכי אנחנו עונים לו?? שבחורי ישיבות כן כותבים ספרים ופותחים מכונים הלכתיים..?? **לא!! ודאי שלא!!!** ודאי שאנחנו נטען בתוקף שתורה מגנא ומצלא!!! אנחנו **דווקא לא** נציג בפניו את היצירות התורניות שלנו... כי באמת לא זו הנקודה! ברור שעסק התורה כמות שהוא זה הנקודה!!! גם בת סמינר או אשת אברך שכ"כ רוצים בעל שלומד תורה.. אוי ואבוי אם הם ירצו בעל שעוסק בעריכה תורנית או בפיתוח חדשני של שיטת לימוד... אחת שתרצה בעל שיושב ולומד מהסוג הזה... זה נקרא אשה **שלא** רוצה בעל שיושב ולומד!!! לא רבאי!!! כי לשבת וללמוד תורה זה כן תורה לשם תורה!! שבתי בבית ה' כל ימי חיי... **אבל!!!!!!!!**

בתוך הבית מדרש... **אחרי** שאתה כבר **פה** ולומד לשם התורה... **פה** חייבים איזשהו יעד!!! **בתוך** הבית מדרש צריך איזשהו תוכן לאן!!!

הבנת את החילוק הדק??? אני אתן לך דוגמא לא כ"כ מוצלחת...

כשהייתי בשידוכים הייתי מידי פעם נפגש עם שוער... והשוער היה מדבר איתי... ואז היינו פותחים איזה נושא מסוים ומדברים עליו... עכשיו: אני הרי יודע טוב מאוד שבכלל בכלל לא מעניין אותו מה שאני כעת אומר!!! כי הוא בסה"כ בא לכאן רק בשביל להתרשם ממני... רק מה?? אי אפשר לשתוק... לכן צריך לחפש איזה נושא על מה לדבר... אז מדברים... אבל תכל'ס... מה שאני אומר עכשיו זה ממש ממש לא מעניין אותו... כתוצאה מזה קרו כמה פעמים שכשדברתי עם השוער **פשוט לא הצלחתי להתרכז!!!** כי היות ואני יודע שמה שאני כעת אומר מעניין אותו קצתתת!!!! אז הרגשתי שאני כאילו מדבר לקיר!!! ואז ברגע שלא התרכזתי... אז באמת הייתי כזה חצי מגומגם... דברתי גם באיטיות ובחוסר חיוניות... ו... ו... ואז הוא באמת לא התרשם... ובצדק...

ואז למדתי שנכון!!! נכון שהוא בא פה בעיקר בשביל להתרשם ממני... אבל היות ותכל'ס בשביל להתרשם ממני צריך לפתוח איזשהו נושא... אז אני צריך להיות בתוך הנושא!! אני צריך להיות חיוני... להיכנס לנושא... ולהסביר את עצמי... ולהעמיד את הדברים בצורה ראויה...

הבנת את המשל??? זה משל לא כ"כ מוצלח... כי את הקב"ה כן מעניין מה אני מחדש בלימוד... זה לא שוער שרוצה רק רק להתרשם ממני... אבל מבחינה מסוימת כן ניתן לומר **שעיקר המטרה היא:** שבתי בבית ה'... ה' בעיקר רוצה להתרשם ממני... לפגוש את הכוונות שלי... לבחון שהתורה זה החיים שלי... בהחלט זה העיקר!!! אבל תכל'ס.. כשכבר נמצאים בתוך הבית מדרש.. כאן יש כללי משחק!!!! צריך לפתוח איזה נושא... אי אפשר לשבת ולעשות כזה שטייגן חולמני בלי שום יעד... כמו שכשאני ישבתי מול אותו שוער והוא רצה בעיקר להתרשם ממני... ברגע שלא הייתי מרוכז בתוכן הדברים... אז גם הוא לא הצליח להתרשם.. על אותו משקל כאן: גם אם הקב"ה רוצה אותך כאן בעיקר בשביל שבתי בבית ה'!!! אבל אם אתה לא תהיה מחובר לאיזשהו אתגר פנימי בתוך הבית מדרש... זה ישפיע ישירות על השבתי בבית ה'... כי אדם שאין לו שום יעד ושום תכנית הוא פשוט רדום... הוא לא!!!

בקיצור נחזור לענייננו: עבד כנעני עייף כל הזמן!! וגם אני מצאתי את עצמי עייף כל הזמן!!! כי עבודה שאין לה קצבה מזמינה תשעה קבין של שינה!!! בחור שאין לו תכנית ללימוד... התוצאה הישירה היא עייפות כרונית... **זה לא שהוא נרדם... אלא הוא רדום!!!**

זה לא שהוא לא מצליח להתעורר... אלא אין מה שיעיר אותו!!

וזו הטעות שלנו!!!! צריך תכנית!!! נקודה!! חייבים תכנית!!!! ברור שאנחנו **לא** לומדים בשביל מקצוע.. אנחנו **לא** לומדים בשביל תואר... אנחנו **לא** לומדים ממקום של הכשרה לקריירה בחיים!! זה לא!!

אבל כשאני לומד אני כן אמור להסביר לעצמי לאן אני חותר...

אנחנו אמורים להגיע ממקום של חתירה לאיזושהי מטרה!! חייב להיות לי איזה ריגוש אתגרי מינימלי... איזה יעד מוגדר שצריך לכבוש אותו... אחרת אתה רדום... אתה לא פה... **אתה לא!!**

ולכן המשפט הזה ש"אנחנו עושים שטייגן"!! הוא עלול להיות משפט הרה אסון!! הוא משפט של דיכוי... הוא משפט שלוקח בחור צעיר עם כל המרץ שמוכן להסתער על הספק או חבורה ופשוט מכבה אותו... לוקח בחור ערני ומרדים אותו... **אדרבה!! חייבים לחתור לאיזשהו מקום!! חייבים להציב מטרה!!** וחייבים להתייגע לייצר אתגר ומטרה... וזה חשבון הנפש שצריך להטריד אותנו בחג השבועות!!! איך אני מתמלא בחיוניות!!!!

עכשיו: מה האתגר ומה המטרה?? זה כבר לא בהזדמנות הזו.. מידי פעם נכתב פה בגיליון כל מיני עצות נקודתיות בענין... מה שבטוח זו נקודה למחשבה לחג השבועות!!! חייבים יעד!!! שזה יהיה ברור...

"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.

בשנה זו שבועות חל בערב שבת!!! כתוצאה מזה ישנה אבחנה קצת פסיכולוגית שצריך לתת עליה את הדעת...

תמיד כשקורה כזה דבר!!!! ששבת מגיע **אחרי** החג... אני לפעמים פתאום תופס את עצמי שכמעט... כמעט חיללתי שבת!!! ולא הבנתי מה קרה... הרי בשבת רגילה זה לא קורה לי... בשבת רגילה ברגע שמגיע שבת... באופן אוטומטי מתחלף לי דיסק בראש... ואני מיד קולט שגם אם לפני חמש דקות הדלקתי את האור ועשיתי את כל המלאכות אבל עכשיו זהו!!! הגיעה שבת!! ומכאן ואילך לא עושים מלאכות... אבל כששבת מגיעה אחרי יום טוב... אני מרגיש כאילו הדיסק לא לגמרי התחלף... ולמה????

יש כאן הסבר פסיכולוגי פשוט מאוד:

כשעוברים ממצב של יום חול למצב שבת... זה אומר שעד עכשיו הכל היה חפשי... ומעכשיו זה שבת!!! לשינוי מצב הזה אני רגיל!!! אבל כשמדובר בשבת שמגיעה מיד אחרי יום טוב... הרי כבר ביום טוב אני זהיר שלא!!! לא לעשות מלאכות... אני כבר יום שלם נזהר שלא לעשות מלאכות... ו... ו... ובכל זאת אני מרשה לעצמי להעביר אש ולעשות כל מיני מלאכות שמותרות ביום טוב...

כאן!!! להחליף דיסק מזהירות של חלק מהמלאכות!! לזהירות מכל המלאכות!!! לזה אין לנו מספיק ניסיון... אין לנו מספיק מיומנות... ולכן כששבת מגיעה אחרי יום טוב... מומלץ בשעות הראשונות לתת תשומת לב טיפה יותר גדולה!!! כי... כי עד לפני כמה דקות היה איסור מלאכה ובכל זאת העברת פה לקחת שם... ועכשיו גם את זה לא!!!! שים לב לזה... אני באופן אישי מצאתי את עצמי בשבת שאחרי שני ימי ר"ה כפסע ביני לבין חילול שבת... נקודה למחשבה...

לסיום עוד שתי הערות חשובות לקראת חג השבועות:

ישנם בני עליה שגם אחרי לילה שלם, הם לא מרשים לעצמם ללכת לישון, כי חבל על הזמן... ושבועות זה רק יום אחד וכו', **תדע לך שזו טעות!!!** כי עד כמה שאנחנו מסתובבים בין אנשים קרובי חומר, הרי אדם שאחרי לילה שלם שהוא היה ער, הוא עדיין לא הולך לישון, זה עינוי!!!!! זה סבל!! ואדם כזה הוא בחזקת עצבני שכל דבר הכי קטן מרגיז אותו, ולהיות ככה ביום חג השבועות, זה ביטול שמחת יום טוב בודיים!!!! וזה אסור!!! אבל בסופו של דבר כל אחד יעשה את השיקול שלו, ואם אתה מרגיש אחרי ליל שבועות כזה זיכוך וטהרה, ואתה מרגיש שפסקה זוהמתך ואתה לא רוצה כלום חוץ מלשבת וללמוד, בבקשה, מי יתן ויהיו כל עם ישראל נביאים, אבל!! ברגע שהעיניים שלך מתחילות לרצד יותר מידי ואתה מתחיל להיות עצבני, על זה נאמר: "שובו לכם לאהליכם", לך לישון!

נקודה נוספת: אם כבר יש ענין גדול לשבת וללמוד, זה דווקא **במוצאי חג השבועות** שעל זה נאמר: "ויסעו מהר ה'" שברחו מהר סיני כתינוק הבורח מבית הספר, וזה נחשב בתורה לאחת מהפורענויות, ולכן דווקא במוצאי חג השבועות, לאחר מעריב והבדלה, אז בהחלט יש ענין גדול להתחיל את הקיץ בעסק התורה וללוות את משה רבינו ל40 יום בשמים מתוך הבטחה שאנחנו מקבלים על עצמנו ב-40 יום הבעל"ט להיות כיהושע בן נון בשעתו "נער לא ימיש מתוך האוהל" (במילים פשוטות: לשבת בשבועות ולקבל כמה החלטות מעשיות ביומא לחיזוק בחודש וחצי הקרובים, להתחזק בלימוד התורה ולא להרפות גם אם חלילה בושש משה לרדת מההר. **וכי תאמר** מה יהיה עם הנסיעה המקודשת לכותל? אדרבה, אם כבר כותל עדיף ללכת במשך השבוע, ודווקא בשעות היום, ותקח איתך "תורת הקרבנות" ותקרא את קרבן ראיה וחגיגה ויחשב לך כאילו וכו)

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

פרק המוציא יין בדף היומי... פחות מתיש ממה שחשבת...

ברוכים הבאים ללשכת בית פתאיה... לשכה זו היא מאוד רחבה ומסווגת לאגפים שונים... כל מי שנכנס... דבר ראשון הוא מתקבל במיון!!! צוות הלויים יושבים שם ומתחקרים כל אחד לפרוטרוט...

כן... כל שבוע מגיעים לכאן קרוב לארבע מאות איש במוצ"ש רק למחלקה של שבת... כן... יש הלכות שבת!!! ויש חיובי שבת!!! הלכות שבת זה משהו שמוכר לנו מארון הספרים... אבל כשבית המקדש היה קיים... יש נושא שלם בפ"ע... על מה חייבים חטאת ועל מה לא!!! כשאנחנו לומדים ספר ארחות שבת... הוא בעיקר אומר לנו מה אסור ומה מותר... ואם אסור אז כבר לא כ"כ משנה לנו אם זה אסור מדאורייתא או מדרבנן... האם יש פה ספק דאורייתא או תרי דרבנן... כל השאלה היא: האם מותר או אסור... אבל בזמן שבית המקדש היה קיים יש פה שאלה של חיוב חטאת!!! בכל חילול שבת שחלילה נכשלנו... מתעוררת השאלה האם זה דאורייתא או דרבנן?? האם זה כשיעור או לא כשיעור... ויש המון המון פרטים בנושא הזה... ובשביל זה יש צבא של אלפי לויים ת"ח שיושבים בלשכת בית פתאיה לשירות הציבור...!!!

יהוידע הוא אחראי על אגף השיעורים!!! לא... זה לא חדר שיעורים שמוסרים בו שיעורים לתלמידים... לא!! זה שיעורים מסוג אחר לגמרי... בחדר הזה מרוכזים כל המידות והשיעורים המדויקות של כל דבר... כשאתה נכנס לחדר הזה... זה נראה כמו בית מרקחת... מלא מלא מגירות... ובכל מגירה יש אביזרים שונים ומגוונים עם המידות המדויקות שלהם על פי חז"ל... זה מאוד מרתק... הרבה תלמידי חכמים מגיעים לכאן לשימוש... מידי פעם יש חידושים ועדכונים... וכל יום מגיעים לכאן אנשים... כל אחד והסיפור המיוחד שלו...

הבוקר נכנס לכאן יהודי שפוף וסיפר: שבשבת קודש שלפני שבועיים הסתכלתי מהחלון ובדיוק ראיתי את הצב של פייביש מתקרבת שוב פעם לחדר שלי... ו... ועוד רגע היא שוב מתחילה לקפוץ פה על הכדי חרס של געציל שהפקיד אותם ברשותי והתחייבתי בשמירתם... ואין לי כח לא להיות חייב... וגם לא לחייב את פייביש בנזקים של געציל... (לא כ"כ משנה כעת המשפחולוגיה... זה לא הנושא...) עכ"פ ברגע שראיתי את הצב מתחיל להתקרב... נכנסתי לכל דריכות ששכחתי לרגע ששבת היום... רצתי לחדר... ולקחתי אבן וזרקתי על הצב להבריח אותו... בשניה!!!! בשניה שהאבן נחתה על הצב... באותו רגע נפל לי האסימון!!! ההה... שבת היום... רח"ל... זרקתי מרשות היחיד לרשות הרבים... עברתי על מלאכת הוצאה מרשות לרשות!!!

המשיך אותו יהודי וסיפר בקול בוכים: אני כבר נמצא פה למעלה משעתיים... סיימתי כבר את כל הבירור ההלכתי המקיף... בחדר ממול ישב ר' ישבאב הלוי ותיחקר אותי במשך חצי שעה איפה בדיוק עמדתי בשעה שזרקתי!!!! הוא רצה שאני אתאר לו בדיוק את המידות של החדר... את המחיצות... מה הגובה של המחיצות... והאם יש פרצות במחיצה... ומאיפה נכנס הצב... ואיך נראה הפתח... בקיצור: רבע שעה הוא ישב איתי רק בשביל לוודא שאיפה שהייתי זה רשות היחיד!! אח"כ הוא עבר לצב... הוא התחיל לשאול אותי כל מיני פרטים... איפה הצב עמד ברשות הרבים... האם ממש ממש ברה"ר או באיזה קרן זוית הסמוכה לרה"ר... ואולי יש שם איזה בין העמודים... או איזה היצמי והיגי... ואז הוא שאל אותי מתי בדיוק נזכרתי ששבת היום... האם אחרי שהאבן פגעה בצב או רגע אחד לפני כן... (שהרי צריך שיהיה תחילתו וסופו שגגה ואם הוא נזכר לפני שנה נח, הרי אין סופו שגגה...) בקיצור: היה פה שאלון ארוך וממושך... וכעת אני כבר אחרי הכל... וכעת מסתמן שכנראה באמת עברתי על הוצאה גמורה מרשות היחיד לרשות הרבים ואני חייב חטאת!!! אבל ביקשו ממני להגיע גם לכאן... כדי לסיים לגמרי את הבירור...

והדבר האחרון שנותר לי לברר זה התחום של השיעורים!!! ובכן... זרקתי אבן!!! השאלה מה השיעור של אבן להוצאת שבת?? מאיזה גודל של אבן זה נקרא הוצאה חשובה שחייבים עליה???

אוהו... זה בדיוק המשבצת של יהוידע!!! ובכן.. סיכם יהוידע: השאלה שלך זה על צרור- אבן

יהוידע קם והלך למגירה מס' 25... והוציא משם סדרה של עשרים אבנים בגדלים שונים... והניח על השלחן... ובכן: תסתכל על כל האבנים שיש פה... ותנסה להצביע לי איזה אבן הכי מזכירה לך פחות או יותר את הגודל של האבן שזרקת על הצב?? אותו יהודי הסתכל... זה... זה או זה...

יהוידע הגביה את קולו: זה?? אתה בטוח שזה?? בטוח בטוח?? אם זה... אז בכלל לא בטוח שאתה חייב... סליחה על השאלה: הצב ברח??? אותו יהודי חייך... האמת היא שלא כ"כ... הצב דווקא לא כ"כ נבהל מהאבן הזו... אבל ברגע שנזכרתי ששבת היום שכחתי לגמרי מהצב... כבר לא היה אכפת לי ממנו...

יהוידע חייך ואמר בהומור: שתהיה בריא!!! מהיום תדע להבא: כזו אבן קטנה לא זורקים על צב... אולי על ציפור... צב שמקבל כזו אבן זה... זה בקושי מגרגז אותו... ולכן אתה פטור!!! אמנם הייתה פה עקירה הנחה... והיו פה את כל שאר הנתונים שחייבים עליהם משום הוצאה... **אבל שיעור לא היה כאן!!** שיעור של הוצאת אבן זה גודל כזו של אבן שיכולה להבריח בהמה... כי חז"ל טענו בסברא שבשביל להבריח עוף לא צריך אבן... מספיק להתקרב אליו והוא כבר בורח... לכן השיעור של הוצאת אבן צריך להיות מותאם בשביל לזרוק על **בהמה!!!** ו... והאבן הזו שהצבעת עליה... היא לא מספיק בשביל להבריח בהמה... רק ציפור... אותו יהודי פרץ בבכי משחרר... הוא היה מופתע מהתוצאה הפתאומית...

הוא יצא משם לא לפני שהוא קיבל על עצמו חיזוק כללי בהלכות שבת... הוא הקריב קרבן עולה (סו"ס הוא היה בטוח שהוא הולך להקריב חטאת... שאחרי מביאים עולה דורון... אז גם אם נפטרתי מחטאת ב"ה.. לפחות עולה..) והלך בשלום לביתו... זה סיפור אחד מיני רבים... כל יום מגיעים לכאן עשרות אנשים... כל אחד והסיפור שלו... אתמול הגיעו לכאן כל מיני שאלות מגוונות... אחד סיפר שהוא קיבל כמה טיפות מכוס של ברכה של הרבה שליט"א ומרוב התרגשות הוא יצא עם זה החוצה לרה"ר... כאן התעורר ויכוח בין ר"ש לרבנן... לרבנן הוא ודאי חייב אפילו בכל שהוא... כי אחשביה!!! חסיד מחשיב אפילו טיפה אחת של יין שהוא מקבל מהרבה... אבל דווקא ר"ש חלק ואמר: ש"לא נאמרו כל השיעורים האלו אלא למצניעיהן"!! ולכן הוא חייב רק בכדי מזיגה... ויש פה יהודי שמצא חתיכת חרס על הריצפה ובדיוק ירד גשם... והוא רצה לחשוף מים מגבא... והתעורר ויכוח מה השיעור של חרס להוצאת שבת... פרטים נוספים בדף היומי...

כן... את הסוגיה הזו אנחנו לומדים כעת בהרחבה גדולה בדף היומי... בפרק המוציא יין... אמנם בשבילנו יתכן שהפרק הזה הוא קצת מתיש... כ"כ הרבה פריטים ושיעורים... אבל בזמן חז"ל זה היה שטייגן גדול מאוד!!! כל פריט כזה עלה על שלחן מלכים... ישבו מול לשכת הגזית על ע"א חכמיה!!!!! וישבו ודנו ועמדו למנין להגדיר מה השיעור של כל גומי וכל קמצוץ של סיד או טיפת דיו... הרבה דיו נשפך על כל חתיכת עור... האם השיעור שלו הוא כדי לעשות קמיע... או כדי כדי לצור עליו משקולת קטנה... ואולי כדי לכתוב עליו קשר מוכסין... כל שאלה כזו יש לה השלכה משמעותית מאוד האם מיודעינו חייב חטאת או לא!!! מידי פעם התעוררו הכרעות חדשות... ויהודים שלפני שלושים שנה הוציאו משהו לרה"ר ואז הוכרע שהם פטורים כי אין בזה שיעור... פתאום הוכרע והתעדכן בלשכת הגזית שזה כשיעור ואז מתחייבים... (עיין יומא פ.)

משהו טוב... ואולי קצת צדדי... שבריא להגיע איתו לחג השבועות..

יש נושא בעבודת ה' שאף אחד לא זוכר את קיומו בחג השבועות... קוראים לזה: **צדקה!!!!** אה... מה הקשר עכשיו צדקה?? מה זה קשור לחג השבועות?? בר"ה אני מבין... תשובה ותפילה וצדקה מעבירים וכו'... בפסח אני בטח מבין... יש קמחא דפסחא... יש הרבה הוצאות לחג... אבל שבועות??? מה לחג שבועות ולמצוות צדקה???

אז זהו!! **שבזמן חז"ל חג השבועות היה ההחג של הצדקה!!!** תפתח חומש ויקרא בפרשת המועדות (אמור) ושם התורה מפרטת את כל המועדות... סוכה... לולב... קרבן העומר, ושתי הלחם... כל המצוות שקשורות למועדי השנה.. ואז!! כשמגיעים לחג השבועות... פתאום יש פסוק שלא קשור בכלל לחגים!!! **וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' אֱלוֹקֵיכֶם"!!!** מה פשרו של הפסוק הזה באמצע מועדי השנה?? אלא מאי?? פעם... כשלכל יהודי היה שדה תבואה.. התקופה של חג השבועות הייתה עונת הקציר.. ואז כל יהודי מחויב בלקט שכחה ופאה... והתורה ממקדת אותנו ומזכירה לנו: יהודי יקר: אתה כולך באאאורות לקראת חג השבועות?? אתה רוצה לקבל התורה??? ההה... אל תשכח שלחג הזה יש עוד שם... קוראים לו גם **חג הקציר!!!** להזכיר לך שחלק מעצם מהות החג זה מתנות עניים!! ולכן זה כתוב **בתוך** פרשת המועדות כחלק ממצוות היום. בדיוק כמו לולב בסוכות ושופר בר"ה

אז נכון שהיום אין לנו שדות... וגם אם היה לנו שדה... לא מקובל היום לצאת ולאסוף לקט שכחה ופאה... זה... זה לא מסתדר עם הדור המודרני של 2020... אבל!!!! עניים יש ויש... וזכויות כולנו צריכים... ואם התורה אומרת שחלק ממהות חג השבועות זה מתנות עניים... את המציאות הזו ואת הצורך בזכויות האלו אי אפשר להעלים... ובפרט!!!! בפרט עכשיו שאנחנו כעת אוספים את עצמנו לאחר תקופת הקורונה וזה לא סוד שיש הרבה אנשים שעברו זעזוע כלכלי קשה... יש אנשים שאיבדו את מטה לחמם... וכעת זה הזמן לקיים מצות "והחזקת בו"!!! אדרבה!!! צדקה בחג השבועות זו ההזדמנות הכי טובה... כי בערב פסח לכולנו יש הוצאות... כולם נכנסים לאיזשהו דריכות כלכלית בתקופה הזו... אז בדיוק עכשיו להפריש כספים לצדקה... לא תמיד זה קל... אבל עכשיו??? זו תקופה רגועה!! בשבועות אין כמעט הוצאות!!! (גם למי שקטן אמנה בהוצאות יו"ט שחוזרים...) אז אדרבה!!! כעת... זה הזמן לחשוב על העניים של השכונה שהקורונה היתה הקש ששבר אצלם את גב הגמל ועכשיו!!! עכשיו לתמוך בהם!!! לתמוך בהם ממקום של קבלת התורה! לתמוך בהם מהמקום של הפסוק "ובקוצרכם את קציר ארצכם" שחז"ל דורשים על זה: "אמר ר' אבדימי ב"ר יוסף: מה ראה הכתוב לכתוב פסוק זה באמצע הרגלים?? פסח ועצרת מכאן ור"ה ויוהכ"פ וחג הסוכות מכאן? ללמדך שכל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי מעלין עליו כאילו בנה בית המקדש והקריב עליו קרבנותיו בתוכו"!!!! אתה שומע?? בחג השבועות צריך להקריב ראיה וחגיגה ושתי הלחם ושני כבשי עצרת וכל העשרים וחמש קרבנות שצריך להקריב באותו יום... בא עקא!!! שמפני חטאינו גלינו מארצנו... ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו... ככה? אתה לא יכול?? **אז הנה!!!** כל הנותן מתנות עניים כאילו בנה בית המקדש. בא ניתן צדקה לעניים בערב החג ממקום של "נשלמה פרים שפתינו"! ממקום של תמורת ראיה וחגיגה שאנו לא זוכים להקריב בביהמ"ק.

ואני רוצה לסיים בחידה!!!! במוסף של ראש השנה יש תשע ברכות... מלכויות זכרונות ושופרות וכו'... והברכות האלו נלמדות באסמכתא מפסוקים **מפורשים** בתורה!!!

יש לי חידה: מאיפה לומדים בתורה שצריך להגיד ברכת מלכויות במוסף של ראש השנה???

אני פונה אליכם קופות הצדקה ברחבי הארץ... תצאו עם החידה הזו... (נראה את הציבור מתמודד עם התשובה ועם המשמעות שלה...) נו... אתה יודע מאיפה חז"ל לומדים שהש"ץ צריך להגיד בראש השנה: "מלוך על כל העולם כולו בכבודך..."??

לא תאמין!!!! אבל בתורה... מיד לאחר הפרשה שמדברת על חג השבועות... מיד מתחילה הפרשה שמדברת על ראש השנה... והרי איך מסתיימת הפרשה שמדברת על חג השבועות?? ובקוצרכם את קציר ארצכם... לעני ולגר תעזוב אותם **אני ה' אלוקיכם**---וידבר ה' אל משה לאמר... בחודש השביעי באחד לחודש... שבתון זכרון תרועה מקרא קודש- ראש השנה. דורש רבי הקדוש: מהמילים **אני ה' אלוקיכם** שכתוב בסוף חג השבועות לגבי מתנות עניים!!!! מכאן לומדים חז"ל את המלכויות שצריך להגיד בתפילה של מוסף של ראש השנה...

אתה שומע???? פחד פחדים!!! בעוד פחות מארבעה חודשים אתה תעמוד בתפילת מוסף של יום הדין ותמליך את הקב"ה בסילודין בברכת מלכויות!!! האם אתה בכלל תזכור שפעם היה חג השבועות?? מה הקשר חג השבועות עכשיו?? **אבל חז"ל זוכרים ועוד איך זוכרים!!!** כל המלכויות של ר"ה נלקח רק מהפסוק של מתנות עניים בחג השבועות... אם ככה... **אז אם עכשיו!!! אם עכשיו** אתה נותן צדקה בערב חג השבועות אתה **כבר עכשיו** שולח ד"ש למלכויות של מוסף ראש השנה... אתה כבר עכשיו תופס מקום טוב לימים הנוראים. כן... צריך לדעת שהימים הנוראים מתחילים להתקרב!!! (מה שבטוח זה החג הבא בתור שלאחר חג השבועות..) ואם תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... לא כתוב בשום מקום שצריך לתת את הצדקה הזו דווקא בעשי"ת... (אדרבה... אז בדרך כלל אנשים פחות פנויים לצדקה...) **עכשיו!!!! עכשיו תתן מתנות עניים!!!** עכשיו תצא לברר את גבאי הצדקה של העיר מה אפשר לעזור... כן... צריך לדעת שבכל עיר ישנם עניים חדשים!! אנשים שעד היום היה להם יציבות כלכלית ובעקבות הקורונה הם נכנסו למערבולת חובות... צריך לזכור את העובדים העצמאיים שספגו קריסה כלכלית בעקבות הקורונה... לא היה להם חל"ת... וצריך לזכור אותם!!! צריך לשנס מתניים ולא לחכות עד ראש השנה שכבר נצטרך לכבות שריפות... עכשיו!!! תבא מיוזמתך לגבאי הצדקה ותתחיל לברר במה אפשר לעזור עכשיו זה הזמן!!! אין לך כעת לא סוכה לבנות ולא בית לנקות לפסח... יש לך כעת תורה שתחילה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים!!! יש לנו כעת את מגילת רות שהזוהר חדש אומר שם במקום: "העני בשעה שרואה את עצמו בדוחק, הוא עושה מריבה כלפי מעלה והמחזיק בידו של עני ועושה עמו צדקה, כביכול עם הקב"ה עושה שלום, לפי שחוזר העני ומבקש מחילה מלפניו ית', על שהטיח דברים כלפי מעלה, והוא עושה שלום בינו לבין קונו, מי גרם לו לעשות שלום?? זה הנותן צדקה לעני, והחזיק בידו, שנא': "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה לי" יהודים: צריך צדקה!!!! אשריכם ישראל... נתבעים ונותנים...

מה הקשר בין דוד המלך לחג השבועות??

כידוע: היארצייט של דוד המלך חל בדיוק בחג השבועות!!!! על פניו במושכל ראשון זה נראה כמו שני דברים לא קשורים... מה שנקרא צוווי דינים... יש בשבועות מתן תורה... וחוץ מזה יש עוד משהו... יש גם יומא דהילולא של דוד המלך... **אבל לא!!! וברור שלא!!!** ברור שיש קשר בין יום מתן תורה ליארצייט של דוד המלך...

השאלה: מה הקשר?? אז שוב... במושכל ראשון אף אחד מאיתנו לא רואה קשר מיוחד בין דוד המלך דווקא לחג השבועות... בשלמא אם זה היה יעקב אבינו או משה רבינו והיארצייט שלהם היה בחג השבועות... הבנתי מה הקשר... אבל דוד המלך וחג השבועות?? דוד המלך הרבה יותר מתקשר לי לחג הסוכות ושמחת בית השואבה.. אבל יום מתן תורה במה יום מתן תורה מסמל את דוד המלך יותר משאר החגים???

אז זהו!!! שמי שלא קולט את הקשר ההדוק בין דוד המלך דווקא למתן תורה.. זו הוכחה שהוא אף פעם לא הבין באמת מה היתה ההנקודה של דוד המלך... **כן... זה באמת קצת מסובך...** כל אחד מהשבעה רועים... אנחנו מצליחים איכשהו להצביע באופן שטחי מה הנקודה שלו... אברהם זה חסד ואהרן זה כהונה ויעקב זה תורה ויוסף זה קדושה... אבל כשמגיעים לדוד המלך... אתה יכול להגדיר לי מה זה דוד המלך?? אז מקובל שדוד זה מלכות... נו... אבל מה זה מלכות?? מה זה אומר לי??

כן... להגדיר את דוד המלך בצורה שטחית זה מאוד מסובך... כי... כי אצל דוד המלך כל התחומים נמצאים ביחד בצורה מעורבבת... כך שכל אחד לוקח את דוד המלך לביבי שלו... החסיד לוקח את דוד המלך לתהילים צועק... הליטאי לוקח את דוד המלך לפרק קי"ט שכל כולו תורה... מי שכולו באאאורות לוקח את דוד המלך לגיטרה ולצוף אל תוך הלילה... ויש אחד שבכלל לוקח את דוד המלך לאיזה משהו לאומני כזה... שקשור איכשהו ליום ירושלים... או לממלכתיות של ישראל... בקיצור: להבין מהי ההההנקודה של דוד המלך... זה... זה לא משהו שאפשר להבין אותו בשטחיות... זה אפילו לא מתחיל... אז מה כן???

העניין הוא כך: דוד המלך חידש חידוש מאוד מאוד גדול: שהמעלה הגדולה ביותר בעולם זה **ל ש מ ו ע בקול ה'!!!** העניין הכי גדול מכל האלף אלף עניינים זה **להקשיב לה'!!!**

הבנת?? אם לא הבנת אני אסביר עוד פעם: כידוע... בעבודת ה' יש המון עניינים והמון תחומים... יש המון סוגים של עבודת ה' ושיטות שונות בעבודת ה'... ולך תדע מה יותר חשוב ממה... אז זהו!!! שדוד המלך בא וחידש שהעניין הכי נשגב בעבודת ה' זה **פשוט לשמוע בקול ה'!!!!**

אה... מה אתה אומר על המשפט הכ"כ תמים ונדוש הזה?

שמעת פעם כזה משפט... **להקשיב** לה'?? **לשמוע** בקול ה'??? בינינו... נכון שזה נשמע מיובש למלוטין?? זה מילים כאלו של ילדים בגן... לשמוע בקול הגננת... אבל לשמוע בקול ה'?? זה מילה ישנה כזו..

אז תתפלא לשמוע שלשמוע בקול ה' זו ההההמדרגה בה"א הידיעה!! שזו ההההנקודה של דוד המלך!!!! וזו ההנקודה של חג השבועות!! וכמה שזה נשמע לך מובן מאליו... אין לך מושג עד כמה שזה לא פשוט בכלל... וזה העבודה שלנו ביום מתן תורה לישא עיניים מרוצות לבעל ההילולא דוד המלך ולהשתוקק להיות כמוהו... לא פחות ולא יותר: לקבל את התורה ש... שמה זה אומר? **ל ש מ ו ע בקול ה'!!!!!**

כן... אני יודע שייבשתי אותך למלוטין... אז קצת רקע...

בתקופה של דוד המלך היה מצב מאוד חריג ויוצא דופן בעם ישראל!!! לא משנה מאיזה סיבה ולא נכנס לנושא הזה... אבל באותם חמישים שנה היה מין פיצול... שארון ברית ה' היה במקום אחד!!! ובית המקדש היה במקום אחר!!! אתה רוצה להקריב קרבנות?? תלך לנוב וגבעון... ואם אתה רוצה את ארון ברית ה'?? זה נמצא בקרית יערים... או בבית אבינדב... או בעיר דוד... (כל תקופה במקום אחר...)

נו... עכשיו אגד מצידו רוצה לתת את השירות למגזר החרדי... ואגד מצידו מוציא קוי אוטובוסים לשני היעדים כאחד!! קו מיוחד לנסיעה לבית המקדש!!! וקו אחר לעליה לארון ברית ה'!!!

עכשיו: תן ניחוש לאיפה היו יותר אוטובוסים? לאיפה הגיעו יותר עוולם?? הצחקת אותי!!!! מה השאלה בכלל... לבית המקדש הגיעו אלפי אוטובוסים... ואילו לארון ברית ה' לא הגיע אפילו אוטובוס אחד... כי... כי למה שיסעו לשם... תסביר לי מה אני אמור לעשות שם מול ארון ברית ה'.. בשלמא בית המקדש... שם מקריבים קרבנות... שם מתכפרים.. שם יש מנורה ושלחן וכפורת וחטאת ועולה ומנחה ותמיד ומוסף ועומר שתי הלחם וקרבן פסח וניסוך היין והמים ומה לא... ההכל שם... ואילו במקום הארון מה יש?? כככלום!!!! יש שם ארון ברית ה'!!! נו... ו... ומה אתה רוצה שאני אעשה איתו??? **אין!!! אין לי מה לעשות איתו!!!**

תסלח לי אבל זה כמו ש-תאר לעצמך שהיה בל"ג בעומר שני יעדים... או לנסוע למירון... להדלקה לכבוד התנא האלוקי רשב"י... או לבא בשקט בשקט למערה בפקיעין ולזכות ללמוד עם רשב"י ככה כמה ימים בתוך הקפסולה... בתוך החול... אבל בשקט... לבד... עם קצת חרובים... בלי תמונות ובלי אירועים מתוקשרים... תגיד לי: כמה אנשים ירצו לנסוע למירון... וכמה ירצו לנסוע לרשב"י עצמו שנמצא כעת במערה???

אה... חיוך מבויש ונבוך... בינינו... מאות אלפים מוכנים להגיע למירון... אבל למערה של רשב"י?? להסתגר איתו ככה בשטייגן בלי שום תמונה? אני לא מאמין שיהיה מנין של אנשים שירצו להגיע...

נכון או לא נכון???? אז זהו!!!! שאותו סיפור בדיוק כאן!!!!!

לבית המקדש כולם רוצים להגיע... יש שם אאאאורות... יש קרבנות... יש כפרה... לינת הצדק... קודש הקדשים... רצוף אהבה... שכינת כבודך... מי לא רוצה לזכות להתבטא ולהקריב קרבנות לה'... אבל עם הארון??

מה אני אעשה איתו!!! אין!!! אין לי מה לעשות איתו!!!!

אז זהו!!!! שדוד המלך היה בדיוק בתקופה הזו!!! ודוד המלך עשה הפגנה... אני לא דורך במקדש של נוב וגבעון... בית המקדש שאין בו ארון ברית ה' **אין לי מה לחפש בו...** אדרבה... עם הארון יש לי המון מה לעשות... הארון מזכיר לי שיש תורה... ויש רצון ה'... ובכל דרכיך דעהו... בכל פרט בחיים ובכל שאלה הכי קטנה בחיים יש את הנידון מה ה' רוצה... ארון ברית ה' פוגש אותי על כל צעד ושעל!!!! לעומת זאת לבית המקדש??? אומר דוד: אני מוכן להגיע רק לבית המקדש כזה שהוא **בחצרות בית ה'!!!!** שהמזבח ממוקם בחצר של בית כזה... שבבית הזה יש ארון ברית ה'!!! (בית המקדש נקרא בית של ה' רק בגלל שבבית הזה נמצא הארון שבו נמצאת התורה...) דוד המלך מבטיח לה'... לך אזבח זבח תודה ובשם ה' אקרא... נדרי לה' אשלם נגדה לכל עמו... אבל איפה???? **רק בחצרות בית ה'!!!** רק במזבח כזה שהוא ממוקם בחצר של בית!! שבבית הזה ה' נמצא!!!! ומה זה ה'?? ארון שבו נמצאת התורה!! דוד המלך לא דורך בבית המקדש... בשעה שכולם צועדים לנוב וגבעון כדי להקריב קרבנות... דוד המלך באותה שעה עסוק עם הארון... הוא עסוק בלבנות בית לארון ברית ה'!!! הוא עסוק ב"טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה"... דוד עסוק בלהכין את התשתית לבית המקדש האמיתי שהוא יהיה בית לארון!! ובחצר של הבית הזה... שם יקריבו קרבנות...

רק לשם דוד המלך מוכן להגיע!!!!

מה הפשט בזה? מה פשר הקנאות הזו של דוד המלך???

דוד זה מלכות!! מה זה **מלכות**?? מלכות זה **לשמוע בקול ה'!!!** אצל דוד המלך יש ערך אחד ויחיד: **מה ה' רוצה!!!!! נקודה!!!!!** אם בבית המקדש יש הכל חוץ מארון ברית ה' ששם התורה... זאת אומרת: יש שם הכל... **חוץ ממה שה' רוצה!!!** אם ככה... מבחינתו של דוד אין פה כלום... אין לי מה לחפש שם... אני אקח את הארון אלי... לעיר דוד... אני צמוד לארון!!! מצידי שכולם ילכו למקדש ויקריבו מאות אלפי קרבנות מידי יום... כל זמן שהארון ברית ה' לא שם אני גם אהיה שם!!! אני משב"ק של הארון!! אצלי יש ערך אחד שהוא יותר מכל שאר הערכים ביהדות: **מה ה' רוצה!!!!** זה הערך היחיד שהכי נאצל בשבילי!!!!

ביום מתן תורה כל אחד מאיתנו צריך לעשות חשבון נפש נוקב: כמה פעמים יוצא לי לשאול את עצמי... **רגע: מה ה' רוצה!!!!** כן... בתורה כתוב מה ה' רוצה... אבל האם אותי מעניין **מה ה' רוצה??** ואני שואל אותך בכנות: מתי פעם אחרונה יצא לך להתלבט באיזשהו נושא... לעשות כך או כך ולשאול את עצמך בסוף: **נו... מה ה' רוצה???** אני מתלבט לאיפה לנסוע לשבת... לכאן או לכאן... **נו... ומה ה' רוצה???** אני מתלבט איזה סגולה לעשות... **נו... ומה ה' רוצה???** אני מתלבט לאיזה ישיבה ללכת... איפה יותר טוב... **נו... ומה ה' רוצה??** השאלה: **מה ה' רוצה!!!!** כמה פעמים השאלה הזו עולה אצלנו על השלחן??? אתה יודע מה?? אני אהיה טיפה אכזרי: לך לבית שלך ותספור כמה ספרי קודש יש לך בארון הספרים... (אתה תהיה מופתע מהמספר...) אז זהו!!! שהשאלה מה ה' רוצה ממני... צריכה להישאל בשנה... לפחות כפול פעמים מכמות ספרי הקודש שיש אצלך בבית!!!! כי ספר קודש שנמצא אצלך זה ספר **שכתוב בו מה ה' רוצה!!!** אבל אם זה נשאר בתוך הספר וכמעט ולא יוצא לך **לשאול מה ה' רוצה...** אז אין לך מה לעשות עם הארון ספרים... תחזיר אותו בחזרה להר סיני...

זהו!!!! זה בדיוק מה שקרה במעמד הר סיני!!!!

ה' אמר לנו **מה הוא רוצה!!!** ומהיום אנחנו אמורים לשאול את עצמנו על כל צעד ושעל **מה ה' רוצה!!!!** כן... זה א' ב' של בן תורה!!! להתרגל להכניס את השאלה הזו לשאלון הקבוע בכל התלבטות... בכל ספק... מצד אחד "בא לי" לעשות ככה... ומצד שני מתחשק לי לעשות אחרת... נו.. **ומה ה' רוצה???** בא נחשוב ביחד **מה ה' יותר רוצה???** מצד אחד יש לי אאאאורות עכשיו ללכת לציון של... ומצד שני......... רגע... **מה רצון ה'??**

זהו!!!! זו ההההנקודה של חג השבועות!!!!

וזו ההנקודה של דוד המלך!!

בינינו... זה הרי דבר כ"כ פשוט... אז... אז למה תכל'ס זה לא פשוט? אם זה כ"כ פשוט שא' ב' של יהודי זה לשאול את עצמו על כל צעד ושעל מה רצון ה'... אז למה תכל'ס... כמעט ולא יוצא לנו לשאול את השאלה הזו?? למה כשהתלבטתי איפה להתפלל בימים הנוראים... רצון ה' לא עלה בשיקולים... כל השיקול היה איפה יותר מתחשק לי... **למה???** למה כשהתלבטתי האם ללכת להתפלל בבית הכנסת בקורונה או לא... למה לרגע אחד לא חשבתי בעצם רגע מה רצון ה'... חשבתי על הכל... חשבתי על הציונים החוצפנים שלא מרשים לנו.. חשבתי על המעלה הנשגבה של בית הכנסת ותפילה במנין וקריאת התורה... על דבר אחד לא חשבתי אפילו לרגע: **מה ה' רוצה??** איך אתה מסביר את זה? איך השאלה הכ"כ כ"כ פשוטה הזו בורחת לי כל פעם בין האצבעות

מה התשובה?? כשיש לך בית המקדש כזה גדול... עם כ"כ הרבה ערכים קדושים ונוראים.. עם תמיד ומוסף וקטורת ודוכן וחטאת ואשם וראיה וחגיגה ושלמים ומעשר שני ובכורות ומעשר בהמה ופסח ועבודת יוהכ"פ וכו' וכו'... מרוב שיש פה כ"כ הרבה ערכים יהודים קדושים... לפעמים מרוב עצים מאבדים את היער... מרוב מצוות אתה שוכח שאני בסה"כ עובד אצל הרבש"ע... ואני בסופו של דבר עושה לפי מה שהוא רוצה...

זו הסיבה שדוד המלך מדיר את רגליו בקנאות מהמקדש של נוב וגבעון... אם במשכן הזה יש הכל חוץ מארון ברית ה'... אז מי יזכיר לי שבסופו של דבר אני עובד אצל הרבש"ע ואני אמור לשאול **מה ה' רוצה...?**

כשדוד המלך בורח משאול ועל הדרך הוא נאלץ לעבור במקדש נוב ושם הוא פוגש את דואג האדומי שנעצר לפני ה' בדבקות נוראה... ולאחר הדבקות הנוראה הזו אותו דואג הולך ומספר לשון הרע והורג את נוב עיר הכהנים... **שואל דוד המלך את דואג:** איך זה הולך ביחד?? אתה עומד במשכן נוב... כל כולך דבקות גמורה בה'... ותוך כדי!!!! אתה עובר על כל העבירות שבתורה??? **איך????** נו... איך זה הולך ביחד???

בטח!!! אנחנו לא צריכים שדואג האדומי יענה... אני יודע את התשובה לבד... מי כמוני זוכר... כשהייתי בחור צעיר והייתי תלמיד מובהק של אדם גדול שליט"א ונצמדתי אליו והייתי חסיד שלו על כל הראש... והיה שם מישהו אחד "סורר" שלא לגמרי הלך בתלם ולא בחר את הבחירה הנכונה... ואני!!!! אני התרתי את דמו!!! ביזיתי אותו ברבים... דחפתי אותו בגסות... דברתי עליו לשה"ר... וגרמתי לו לנזקים כספיים... בטח!!! אם הוא לא הולך כמו הרב שלי... אז כל התורה נמחקת באותה שניה... התיאור הזה מוכר לך???? לדאבוננו זה יותר מידי מוכר...

מאיפה זה נובע???? זה מה שקורה כשיש לך בית המקדש **בלי ארון!!!!!** כן... בבית המקדש נמצאים כל הערכים הכי קדושים של העם היהודי... אבל בסופו של דבר... אחרי כל הקדושה והטהרה והדבקות... יש ערך אחד שהוא חשוב יותר מכולם ביחד... **תכל'ס מה ה' רוצה!!!!** ואם בבית המקדש יש לך את הכל חוץ מארון ברית ה'... אז במילים אחרות: יש לך את כל היודישקייט חוץ מהתורה בעצמה ששם כתוב **מה ה' רוצה...** ותורה מונחת **בקרן זוית!!!** ואם אנחנו לא ניקח אותה מהקרן זוית ונשים אותה במרכז ונמקד את תשומת הלב סביבה.. יש לנו את כל הסיבות שבעולם שהתורה תמשיך להישאר בקרן זוית ואנחנו נשכח ממנה לגמרי מחוסר עניין... **מזה דוד המלך מפחד!!!** ארון ברית ה' והתורה מקומם בקודש הקדשים!!! במיקום הכי מרכזי!!!! אם התורה לא נמצאת בשיא המרכז... תברח!!!! אם יש לך את כל היודישקייט חוץ מהבירור המינימלי מה ה' רוצה... אז... אז התוצאה הישירה היא שיש פה הכל חוץ ממה שה' רוצה!!! הוי כמה שזה מוכר...

דוד המלך מוותר.. אין לי מה לעשות בכזה בית המקדש... אני מוותר על הקדושה הגדולה... אני מוותר על הזכות הגדולה... מוותר על אלף אלף השפעות... כי הההשפעה הגדולה ביותר בעולם זה להיות צמוד לארון ברית ה'!!! **להיות צמוד ל---מה ה' רוצה!!!!**

יש המון דפוסי התנהגויות שאנחנו נוהגים בתוך עבודת ה'... שאם פעם אחת היינו שואלים את עצמנו בצורה רצינית: **נראה לך שזה מה שה' רוצה???** היינו מיד מבינים שלא!!!! רק מה?? אנחנו נעולים בתוך אחד מהערכים של היהדות... ומשם יורים לכל הכיוונים... אני מעדיף לא לתת דוגמאות... כי הדוגמא שנתתי מצוות אישית היא מספיק כואבת... אי לאו האי יומא אתה היית סובל ממני כיום... אני הייתי מחליט מה רצון ה' לפי הצילינדר של המשקפיים שלי.. ואם אתה לא היית הולך בדיוק בקו שלי... היית חוצפן!!! חוצף ממני כהוגן... נס!!!! נס יש לי שה' נתן לנו את התורה!!! ושם כתוב **מה ה' רוצה!!!** ומאז גם אם נורא מתחשק לי שגם אתה תהיה כפוף לרב שלי. ותלך לפי הערכים הרוחניים שהכי מתאימים לויטרינה שלי.. אבל היות וה' רוצה אחרת!!! אז אני נאלץ לכבוש את רצוני... ולעשות מה שה' רוצה!!!!

עכשיו תבין מה הקשר בין דוד המלך ליום מתן תורה!!!

שניהם!! גם דוד המלך וגם יום מתן תורה מתעסקים עם הערך הכי נדוש ביהדות: **מה ה' רוצה!!!!** ביום מתן תורה ה' נתן לנו ספר וכלים לדעת **מה ה' רוצה!!** וביום הזה יש יארצייט של דוד המלך שהדבר היחיד שהעסיק אותו כל ימיו חייו זה **מה ה' רוצה!!!!**

ולכן אם תשים לב מאוד מאוד קשה להגדיר בצורה שטחית את העבודת ה' של דוד המלך... ולמה?? כי דוד המלך עושה **מה שה' רוצה!!!!** וה' רוצה כל פעם משהו אחר... לפעמים ה' רוצה את פרק קי,ט... תורה ותורה ורק תורה... ולפעמים ה' רוצה תפילה... עיין ספר תהילים שכל כולו תפילה ותפילה... ולפעמים ה' רוצה ביהמ"ק... ולפעמים ה' רוצה צמאה לך נפשי כמה לך בשרי... שירות ותשבחות... ולפעמים ה' רוצה להריק חנית ולרוץ אחרי האויבים עד השמדם... איך כל הדברים האלו נמצאים ביחד אצל אדם אחד? בטח!!! מי שעושה מה שה' רוצה... אז יש מקום לכל ערך ביהדות!!! כאן המקום להבהיר: שכמובן שיש גם את המושג של תפקיד מסוים בעבודת ה'... סו"ס שאר הששה רועים... לכל אחד מהם יש כן תפקיד יותר ממוקד... אברהם זה חסד ויצחק זה עבודה ויעקב זה תורה... אבל עדיין הרגל הרביעי שבמרכבה זה דוד!!! שמה זה דוד המלך?? **לעשות מה שה' רוצה!!!!!** בסופו של דבר דוד המלך הוא מלכא משיחא!! ובו תלוי התיקון השלם... שנחזור שוב ושוב ונשנן... מהו???? **לעשות מה שה' רוצה!!!!**

אם נתמקד בנקודה הזו בחג השבועות!!! תפסנו את ההההנקודה!! שים לב: תמיד ידעת שצריך לעשות מה שה' רוצה... השאלה איפה הערך הזה ממוקם?? אז זהו! שהגיע הזמן לשים את בראש סולם העדיפויות! כן... יש לי כל מיני תחומים בעבודת ה' שתופסים אותי מאוד... יש לי את המגזר שאליו נולדתי וממילא באופן טבעי ברור לי שזה הדרך היותר מובחרת בעבודת ה'... אבל עם כל הכבוד לכל הערכים האלו... בסופו של דבר יש בורא עולם!!!! ואני עובד אצלו!!!! ולא אצל שום ערך אחר ביהדות!!! ואני אמור לקבל כל החלטה מולו!!!! **מה הוא יתברך רוצה...**